

Kære Hanne Schmidt

Idet jeg henviser til behagelig telefonsamtale d.d., genfremsendes hermed brev, tilstillet Retsudvalgets formand, Karina Dehnhardt Lorentzen ultimo oktober 2012.

Jeg vil være taknemmelig for, om du hurtigst muligt vil lade det omdele til retsudvalgets medlemmer til stillingtagen til sagens videre forløb.

Med venlig hilsen

Henrik Adamsen

--

Henrik Adamsen
Advokat, LL.M.
i samarbejde med:
Juristhuset I/S
Gersonsvej 25
DK-2900 Hellerup
Tel. (+45) 70 236 444
mobil (+45) 60 741 987
eg@juristhuset.dk
ha@juristhuset.dk
www.juristhuset.dk

Henrik Adamsen, Advokat, LL.M.

Chrst. Boecksvej 11, mf. Th

3480 Fredensborg

Tlf. 60741987

E-mail: paragrafknuseren@ofir.dk

Folketingets Retsudvalg

Christiansborg

København K.

Att. Retsudvalgets formand

Karina Lorentzen Dehnhardt/sekretær

Hanne Schmidt

Fredensborg, oktober 2012

Spørgsmål nr. 916 (Alm. Del) – replik til Social og Integrationsministerens brev af 27. juli 2012

Tak for fremsendelse af svaret fra Social- og Integrationsministeren, som er læst med interesse og har affødt undersøgelser, der gør, at jeg først vender tilbage nu

Jeg må dog også meddele, at jeg mener, at svaret bekræfter, at man har besluttet – i strid med forarbejderne til Navneloven – at fortolke og administrere begrebet navnebeskyttelse i relation til bindestregsefternavne – eller for at bruge navnelovens betegnelse, dobbelte efternavne - på en måde, så der absolut ikke er nogen som helst navnebeskyttelse for bærere af disse navne, netop på grund af den måde man fortolker § 8, stk. 2, jf. § 8, stk. 1, ved at fastholde, at § 8, stk. 1 ikke er en i loven "øvrige bestemmelse" i forhold til § 8, stk. 2.

Formålet med bestemmelsen i § 8, stk. 1 er ifølge den Kommenterede Navnelov hovedsageligt at undgå, at folk med bindestregsefternavne kan tage et efternavn med flere end to led. Hvorfor ikke indskrive et sådant formål direkte i lovtæksten, og dermed bevare også bindestregsefternavnes navnebeskyttelse og slægtsfølelse intakt? Og hvorfor skal et sådant ønske bruges til at torpedere bærere af dobbelte efternavnes ønske og vel "krav" på navnebeskyttelse på lige fod med bærere af enkelte efternavne?

Man vælger også at gå direkte imod det væsentlige hensyn, der netop – som anført i ministerens svar af 27. juli 2012 – i sig selv skulle kunne begrunde, at man nægter nogen at tage et i forvejen beskyttet navn, nemlig **slægtsfølelsen, i hvert fald i forhold til bindestregsefternavne. Der ses intetsteds i forarbejderne, at dobbelte efternavne ikke har krav på samme navnebeskyttelse og hensyn til bærernes slægtsfølelse.**

Navnelovsudvalget anfører, som fremhævet i ministerens svar, at vurderingen af denne slægtsfølelse må falde forskelligt ud, afhængig af hvor mange der rent faktisk bærer et (beskyttet (bindestregs-)efternavn.

Jeg kan endnu engang oplyse, at navnet Krog-Meyer, som er årsag til nærværende sag, ifølge Danmarks Statistik bæres af 50 personer i 2012 – altså væsentligt under den grænse som Folketinget selv har fastsat ved behandlingen af Navnelovsforslaget, hvor man ændrede udvalgets forslag på det punkt fra 1000 til 2000.

Jeg må gå ud fra at også ministeren er enig i, at en tæt slægt på 50 personer, må betragtes som "få mennesker," i den kontekst, som Navnelovudvalget anvender, når den omtaler slægtsfølelsens betydning i forhold til udbredelsen af et navn, når det ydermere oplyses, at Krog-Meyer slægten har haft sit navn i længere tid end Det Berlingske Officin (sidstnævnte er – til ministerens orientering – grundlagt i 1749).

Bemærk i øvrigt, at det ægtepar, som har fået tilladelse til tage Krog-Meyer navnet, ingen som helst slægtsmæssig eller anden tilknytning har til nogen person i "vores" Krog-Meyer slægt. Så hvordan en praksis, der har tilladt dette, er i overensstemmelse med et princip, som i sig selv skal kunne føre til afvisning af ansøgning om at tage et navn (ifølge forarbejderne til loven), forekommer uforståeligt.

Man kan derfor med rette hævde, at den anvendte praksis ikke blot bryder – på ulovbestemt grundlag – med § 8 i navneloven, men for så vidt også § 3, hvor man fra politisk hold selv har fastsat grænsen på 2000 personer under Folketingets behandling af navnelovsforslaget i sin tid.

Man kan derudover rejse det spørgsmål, om den valgte praksis, hvor man utvivlsomt diskriminerer bærere af bindestregsefternavne i forhold til bærere af enkelte efternavne, til trods for at det direkte i loven er, anført, at et "bindestregsefternavn... skal betragtes som ét efternavn," er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som altid er tillagt stor betydning i det danske lovgivningsarbejde. Jeg er ikke ekspert i denne konvention, men det forekommer mig, at den valgte praksis strider mod konventionens artikel 14, jf. artikel 8.

Hvorom alting er, så opfordres Social- og Integrationsministeren endnu engang til at oplyse Retsudvalget om, hvorfor navnet "Krog-Meyer" på Danmarks Statistiks hjemmeside ikke står opført som et "frit efternavn", når det tilsyneladende er det alligevel i praksis. Man kunne ydermere opfordre ministeren til at oplyse, hvorfor ingen bindestregsefternavne optræder som "frie efternavne" på Danmarks Statistiks hjemmeside, når de tilsyneladende er det alligevel i praksis, eftersom de – ifølge Danmarks Statistik selv – alle bæres af under 2000 personer.

Social- og Integrationsministeren anfører i næstsidste afsnit i sit brev af 27. juli, at reglerne i navneloven om at tage et efternavn i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til at beskytte den slægtsmæssige tilknytning til et efternavn.

Andetsteds anfører ministeren, at det er hendes opfattelse, at en lovændring i overensstemmelse med det af undertegnede anførte, vil gøre det for svært at få det efternavn man ønsker.

Dette er jeg på ingen måde enig i, og Ministeren bør efter Krog-Meyer slægtens opfattelse tage i betragtning, at,

For det første findes der en bestemmelse i § 4, stk. 1, nr. 7 i loven, som giver en navneansøger mulighed for at søge om samtykke hos samtlige bærere i Danmark af et beskyttet efternavn. Min påstand er, at retter man henvendelse, vil man i langt de fleste tilfælde få det samtykke, men hvorfor skal man lave en praksis,

der direkte underminerer den ordening, som loven har sat op, nemlig at man skal søge om samtykke for at få lov at antage et beskyttet efternavn?

For det andet, og for straks at imødegå et modargument om, at det ville føre til en administrativ pukkel af den anden verden, hvis kordegnkontorer o.a. administrative myndigheder skal til at bistå ansøgere om at finde dem, der besidder et navn, man gerne vil have, kan det direkte i betænkningen af fastslået udtrykkeligt, samt vistnok også i Navnelovsbekendtgørelsen, at det er op til ansøgeren selv at finde ud af hvem og hvor mange, der bærer et beskyttet efternavn, og sikre sig deres samtykke. Så heller ikke dét argument holder for en nærmere prøvelse.

For det tredje kunne man anføre, at netop det, at man yder en stor indsats for at opnå samtykke til at tage et beskyttet efternavn (ved at søge samtlige bærere af navnet om samtykke dertil) illustrerer en "ægte" interesse i at få navnet, i stedet for som i det konkrete tilfælde at man får tillagt et navn, som hverken en selv eller ens forfædre eller efterkommere har nogen som helst slægtsmæssig tilknytning til.

For det fjerde er der vel en grund til, at der er en beskyttelse af navne, der bæres af under 2000 personer: Nemlig at det skal være svært og helst umuligt at tage disse navne, hvis man ikke har tilknytning til dem. Hvad skulle der ellers være en navnebeskyttelse for?

I øvrigt er det jo bemærkelsesværdigt, at man tillader folk – i Krog-Meyer eksemplet – at overtrumfe netop slægtsfølelsen for at danne et navn, som man absolut ingen slægtsmæssig tilknytning har til, nemlig Krog-Meyer... dét ægtepar, som har fået lov til at tage navnet Krog-Meyer har sin tilknytning til navnene Krog og Meyer hver for sig, men ikke til det samlede navn Krog-Meyer.

Jeg imødeser et nyt svar fra Social- og Integrationsministeren omkring ovennævnte.

Afslutningsvis bemærkes, at jeg selv har fornøden slægtsmæssig tilknytning til navnet "Krog-Meyer", idet min mor er født Krog-Meyer og blot i forbindelse med sit ægteskab for snart 50 år siden, helt i overensstemmelse med datidens skik og brug, har taget sin mands efternavn, Adamsen.

Jeg skal meddele, at jeg og andre fra slægten Krog-Meyer fortsat stiller os til rådighed for et foretræde for udvalget, hvis udvalget måtte ønske det, og ovennævnte eller ministerens duplik giver anledning dertil.

Med venlig hilsen

Henrik Adamsen

Advokat, LL.M.